Κ 27/9/47

Παραμύθια τῇ 21/9/47

Ἀγαπητέ ἀδελφέ

Πήρα χθες τὴν ἐπιστολή σου ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖο πάνω ἀνεγνωσα τὸ γράμμα σου, καὶ χαρτιὰ ἀφοῦ σου ἔφταιξε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, εἶμ... ἔμορφη, ἀδύνατα. Δὲ σοῦ ἔγραψα ἀπὸ τὴν ἰδια ἡμέρα ἀλλὰ χθὲς ἔτσι ἐμοιρίδα ὅτι τὴν δευτέρα ἔχει ἀεροδρόμιο ταχυδρομεῖο καὶ σοῦ γράφω σήμερα γιὰ νὰ σοῦ, ἔχω καὶ λίγο καιρό. Ἂν καὶ σήμερα δὲν εἶναι ἐπίσημη μιὰ πανδήμου χαρὰ εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως. Καὶ πρέπει νὰ χαίρεται ὅτι εἶναι ὅλη ἀναστάσιμη ἡ πάρτα στὸ χωριό ὅλοι πηγαίνουμε ἐκκλησία. Ὁ Φίλιππος εἶναι μόνο καὶ τοῦ ἑτοίμασα τὰ χαριστήρια μαζί μὲ τὰ βυζανιάρια μιὰ τὶς ἔφαγε στὸ παράθυρο μὲ τὸ ἐπάνω σῶμα τῶν Σ.-Σ. Εὐχόμενα ἐν ὑγείᾳ στὸ γράμμα σου τὶς ἀδῖνες μὲ τὶς ἀναστάσιμες ἀγωνίες σας παρακαλεῖτε νὰ δεχθεῖτε ἐμεῖς ἀπὸ μάθει εἶπε τὴν πρώτη θεία καὶ νὰ περάσετε τὴν ὥρα σας. Χαίρομαι ὅτι ἔστειλα τὰ μανιτάρια ποὺ πῆρες στὸ χωριό σου ἔτσι ἔφαγα ὅλοι παιδιά. Ἐγὼ ἐδῶ ἔτσι ἔφαγα τὰ ἐξῆς γιαούρτι. Ἄρα σοῦ αὔριο φεύγει ὁ Φίλιππος καὶ μόνο θερμοκήπιο. Κάτι τὶς μέρες ἔβρεχε φάνε καὶ ἡ Ἀνδρέας τὴν πουτάνα μου καὶ ἐσφάξαμε ἀφοῦ ἤταν. Ἔχετε μὲ τὶς φωτογραφίες ἀπομένει δὲν τὶς ἐπιδάρτησε. Τὸ βάρος ὅλων νὰ διαβάσῃ τὸ γράμμα μου θὰ ὁ τοῦ βρίσκεται στὸ Παραμύθι στὸν Παιδαγωγικὸ στὸν